

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206039
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118206039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. 4, H., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie 1.287,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10Csp102/2018-47 zo dňa 20.11.2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi 250,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 250,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. Vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 1 ods. 1, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 a od 10.06.2013.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 11Csp 198/2016, v dôsledku čoho bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2007. V rozsudku zo dňa 07.06.2017, č.k. 11Csp 198/2016-43, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2017 súd prijal záver, že úverovou zmluvou právny predchodca žalovaného vnútil predtlačným formulárom žalobkyňi aj iný úkon než ten, ktorý bol v sfére jej záujmu a to uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, hoci žalobkyňa nemala vôľu túto dohodu uzavrieť a navyše nemala ani reálnu možnosť obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Uvedená skutočnosť viedla preto k záveru o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody pre nedostatok vážnosti vôle žalobkyne na jej uzavretie v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že predmetná dohoda je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobkyne ju uzavrieť a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Jednostranné vnútené ustanovenie o dohode o

zrážkach zo mzdy splyvajúce s ostatnými podmienkami zmluvy bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy t.j. základné živobytie žalobkyne je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd navyše zastal názor, že obligatórnou náležitosťou platnej dohody o zrážkach zo mzdy je nie len označenie účastníkov dohody a identifikácia pohľadávky, ale aj dohoda o výške zrážok zo mzdy. Záver o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku zrážok zo mzdy. Z toho dôvodu predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nie je určitá, čo znamená ďalší dôvod jej absolútnej neplatnosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozsudok, na základe ktorého si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje svoj nárok je právoplatný, nebol napadnutý riadnym, či mimoriadnym opravným prostriedkom, je preto potrebné rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola právoplatným rozhodnutím nastolená. S ohľadom na to je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

4. Predpokladom nároku na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi proti tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania, bol to práve žalovaný, kto predložil dohodu o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne a žiadal na základe nej vykonávať zrážky zo mzdy. Nie je sporným, že žalobkyňa v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy vedenom proti žalovanému bola v celom rozsahu úspešná. Nič na tom nemení ani argument žalovaného, že podľa neho predmetná dohoda bola uzatvorená v súlade s hmotným právom a v žiadnom prípade nemohla byť spôsobilá prívodiť žalobkyňu ujmu. Uvedené námietky žalovaného nemožno považovať za opodstatnené aj s ohľadom na to, že proti predmetnému rozsudku opravný prostriedok nepodal.

5. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal súd z toho, že finančné zadosťučinenie má satisfakčnú, sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. V danom prípade bolo prihliadnuté aj na skutočnosť, že žalobkyňa neuhradila ani istinu úveru, čo je zrejmé z jej výsluchu vykonaného vo veci sp. zn. 11Csp 198/2016. Z uvedeného totiž vyplynulo, že žalobkyňa zaplatila ku dňu 13.6.2016 sumu 1.027,56 eur, pričom na základe úverovej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 1.062,20 eura (32.000 SK). Aj keď táto skutočnosť nevedie k zániku jej nároku na finančné zadosťučinenie, nepochybne má vplyv na posúdenie jeho výšky, keďže súd ho ustalaťuje na základe svojej voľnej úvahy. Vychádzajúc z konkrétnych okolností tohto prípadu považoval súd za primerané povahy a rozsahu porušenia práv žalobkyne finančné zadosťučinenie vo výške 250 eur. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 C.s.p. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 C.s.p. sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

7. Proti tomuto rozsudku a to iba čo do výroku v časti, v ktorom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250,- Eur a súvisiacom nároku na náhradu trov konania, podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré žalovaný odôvodnil tak, že Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 07.06.2017 č.k. 11Csp/198/2016-43 určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v zmluve je neplatná a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcovi. Žalovaný z dôvodu hospodárnosti a zbytočného nenavýšovania trov konania a z dôvodu, že určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nemá žiadny vplyv na oprávnenosť jeho nároku voči rozsudku nepodal odvolanie. Podaná žaloba sa javila a aj naďalej javí žalovanému ako účelová a nedôvodná, avšak žalovaný napriek tomu rešpektoval rozhodnutie súdu prvej inštancie a uhradil žalobcovi aj náhradu trov konania vo výške 356,19 Eur na zaplatenie ktorej bol súdom prvej inštancie zaviazaný. Žalovaný napriek uvedenému zastáva názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola

uzatvorená v súlade s hmotným právom, pričom takáto dohoda zabezpečuje inštitút prípustný právnym poriadkom Slovenskej republiky a v žiadnom prípade nemohla byť spôsobilá privodiť žalobcovi ujmu. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi nie je si vedomí porušenia akéhokoľvek právneho predpisu, pričom v tejto súvislosti namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní nakoľko ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie dohodu o zrážkach zo mzdy neuzatvoril so žalobcom žalovaný, a preto žalovaný nie je osobou ktorá za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedá. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch pritom explicitne stanovuje, že spotrebiteľovi vzniká nárok na primerané finančné zadosťučinenie len voči osobe, ktorá za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Dohoda o zrážkach zo mzdy v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 11Csp/198/2016 bola určená za neplatnú z dôvodu, že v tomto konaní nebolo preukázané, že by mal žalobca vôľu uzatvoriť právny úkon s takýmto obsahom. Teda nebola určená za neplatnú z dôvodu porušenia práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, ale pre nedostatok vôle konajúceho subjektu, teda žalobcu uzavrieť takúto dohodu. A preto v súvislosti s týmto konaním nemohol žalobcovi vzniknúť nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v tomto konaní nebolo preukázané porušenie práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Požiadavka žalobcu na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je preto v plnom rozsahu nedôvodná a súd podľa názoru žalovaného vec nesprávne právne posúdil, ak žalobcovi takýto nárok priznal, lebo nebolo preukázané, že by žalobca úspešne uplatnil na súde porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, a taktiež nepreukázal ani žiadnym spôsobom nezdôvodnil z akého dôvodu, by mal za takto preukázané porušenie práv a povinností zodpovedať žalovaný. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.) ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, respektíve v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 C.s.p., ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si žalovaný vyčíslil trovy odvolacieho konania.

8. Odvolanie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne. Táto nevyužila možnosť podať k odvolaniu vyjadrenie.

9. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi 250,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 19.06.2019 a zistil, že odvolanie žalovaného v napadnutej časti nie je dôvodné.

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistenej skutočnosti vyvodil aj správne právne závery. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na uvedenom nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že nie je možné súhlasiť so žalovaným, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Podmienky ohľadom úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti splnené boli. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/198/2016 v dôsledku čoho bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere č. 1192716058 zo dňa 16.04.2007. V rozsudku zo dňa 07.06.2017, č.k. 11Csp/198/2016-43, súd prijal záver, že úverovou zmluvou právny predchodca žalovaného vnútil predtlačným formulárom žalobkyňi aj iný úkon než ten, ktorý bol v sfére jej záujmu a to uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, hoci žalobkyňa nemala vôľu túto dohodu uzavrieť a navyše nemala ani reálnu možnosť obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Uvedená skutočnosť viedla preto k záveru o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody pre nedostatok vážnosti vôle žalobkyne na jej uzavretie v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že predmetná dohoda je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobkyne ju uzavrieť a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako

neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Jednostranne vnútené ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy splyvajúce s ostatnými podmienkami zmluvy bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy t.j. základné živobytie žalobkyne je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd navyše zastal názor, že obligatórnou náležitosťou platnej dohody o zrážkach zo mzdy je nie len označenie účastníkov dohody a identifikácia pohľadávky, ale aj dohoda o výške zrážok zo mzdy. Záver o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku zrážok zo mzdy. Z toho dôvodu predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nie je určitá, čo znamená ďalší dôvod jej absolútnej neplatnosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozsudok, na základe ktorého si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje svoj nárok je právoplatný, nebol napadnutý riadnym, či mimoriadnym opravným prostriedkom, je preto potrebné rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola právoplatným rozhodnutím nastolená. S ohľadom na to je aj podľa názoru odvolacieho súdu naplnený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov. Sám žalovaný tvrdí, že nepodal proti rozsudku odvolanie a že vyplatil aj trovy konania. Na uvedené poukázal aj súd prvej inštancie keď uviedol, že je potrebné rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola právoplatným rozhodnutím nastolená. S uvedeným názorom plne súhlasí odvolací súd, preto v tomto ohľade je odvolacia námietka žalovaného, keď trvá na tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je platným právnym úkonom nedôvodná.

12. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

13. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“).

14. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti stanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

15. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý na tom, či k vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z.z. Odvolací súd má za to, že finančné zadosťučinenie vo výške 250,- Eur je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a zodpovedá účelu, teda poskytnúť

satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. Teda uvedená suma korešponduje okolnostiam veci. Čo do odvolacej námietky žalovaného, že nie je pasívne legitimovaný v tomto konaní odvolací súd uvádza, že nadobudnutie pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom je rizikom, že v súdnom konaní budú zmluvné podmienky, postupy veriteľov podrobené skúmaniu súdom a v prípade zistenia porušenia právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa budú voči zodpovednej osobe vyvozené následky a uložené sankcie predpokladané zákonom. Zároveň súdy už opakovane judikovali, že pasívne legitimovaným je aj právny nástupca dodávateľa, preto ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Zároveň k tomu odvolací súd uvádza, že v konaní o zdržanie sa zrážok zo mzdy a nariadením neodkladného opatrenia vystupoval už žalovaný v tomto konaní, nie jeho právny predchodca.

16. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 250,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku o trovách konania, ktorý zodpovedá správne mu výroku vo veci samej podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 251 a § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu, že mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú. Neúspešný žalovaný nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo. Preto odvolací súd v súlade so zásadou hospodárnosti vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.